

РЕШЕНИЕ

№ 11003

гр. София, 29.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **947** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК /във вр. чл.36 ал.9 от Закон за Държавна агенция „Национална сигурност“ /ЗДАНС/.

Образувано по жалба на К. Х. М. А., ЕГН [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] г, чрез адв.В., срещу Решение № КА-3 от 03.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което е отказано предоставяне на данни.

В жалбата са наведени доводи за нарушение на материалноправните разпоредби и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени посочения по-горе административен акт. Не претендира разноски.

Ответникът – председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалните си представители, счита жалбата за неоснователна. Депозира писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № РД-3980/ 20.12.2024 г. до председателя на ДАНС, позовавайки се на Наредба I-7/ 13.07.2009 г. и ЗДАНС, жалбоподателят К. Х. М. А. е поискал

информация относно причините , поради които ДАНС препоръчва да му бъде отказано българско гражданство. В заявлението изрично е уточнено, че поисканата информация следва да се предостави по начин, който не води до опасност разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране и не накърнява изпълнението на законово определените задачи на органите на ДАНС (аналогично на начина, по който се оформят подобни издадени от ДАНС справки относно обосновките на негативните становища по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, когато това се налага за нуждите на съдебните производства по АПК). Молителят е посочил, че е подал заявление за придобиване на българско гражданство на основание чл. 15, ал. 1 от Закона за българското гражданство. В хода на предходни производства бил уведомяван, че ДАНС дава отрицателно становище, без да е запознат с мотивите.

Решение № КА-З от 03.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ е отказано да бъде предоставена исканата информация. Като основание е посочено чл. 37, ал. 7 от ЗДАНС и чл. 11 от Наредба I-7/ 13.07.2009 г.. В оспорения акт е прието, че е налице възможност от възникване на опасност за опазването на информацията, класифицирана като държавна тайна, и за разкриване на източниците на информация и негласните методи и средства за нейното събиране, както и защото предоставянето на тези данни би накърнило изпълнението на законовоопределените задачи на органите на Агенцията.

Видно от представеното известие за доставяне препис от решението е връчено на жалбоподателя на 10.01.2025 г. Последният е оспорил същото с жалба вх. № 1018/15.01.2025г. по описа на АССГ.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорения акт и доказателства, допълнително представени от страните. Представени са и доказателства в класифициран том.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, срещу подлежащ на обжалване акт съгласно чл. 36, ал. 9 от ЗДАНС.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Отказът е постановен от компетентен орган съгласно чл. 36, ал. 5 от ЗДАНС. Спазена е и формата по чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС – писмена, с посочено правно основание. Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да се явява основание за неговата отмяна.

Съгласно чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС, уведомяването на заявителите за отказа се извършва писмено, като се посочва само правното основание. В тази връзка настоящият състав приема, че административният орган няма задължение да излага фактически

основания по силата на специалната правна норма.

По приложението на материалния закон и относно съответствието на административния акт с целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Общ регламент относно защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави, пълно или частично, в зависимост от предвидените в закон хипотези, или да откаже предоставянето му.

Разпоредбата на чл. 37а ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен.

Съгласно, ал. 1 на цитирания текст, администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по

гражданскоправни искове.

Съгласно ал. 2, условията и редът за прилагане на, ал. 1 се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., в съответствие с посочения текст, администраторът отказва пълно предоставяне на данни, когато това е предвидено в специален закон.

Съгласно чл. 36, ал. 4 и ал. 5 от ЗДАНС, всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като председателят на агенцията или оправомощен от него заместник-председател се произнася в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

Редът за достъп до информацията в информационните фондове на ДАНС се определя с Наредба № I-7 от 13.07.2009 г.

В случая жалбоподателят е поискал информация относно наличието или липсата в информационните фондове на ДАНС на отнасящи се до него данни и причината за постановеното отрицателно становище. Конкретизирал е, че информацията му е необходима във връзка с подадена молба за придобиване на българско гражданство на основание чл. 15, ал. 1 от ЗБГ и производството по разглеждането и.

Като основание за отказ за предоставяне на исканата информация е посочена разпоредбата на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, която предвижда няколко хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни: когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Административният орган се е позовал и на чл. 11, ал. 1 от Наредба № I-7 от 13.07.2009 г. Цитираният текст гласи, че органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

За да е възможна проверката относно законосъобразността на формирания отказ за предоставяне на достъп до лични данни е необходимо по делото да се съдържат достатъчно доказателства, от които да се обоснове извод, че администраторът на лични данни е трябвало при правилно приложение на материалния закон да откаже предоставянето на исканата информация. В ЗЗЛД и в специалния закон- ЗДАНС, са предвидени множество различни хипотези, при които председателят на ДАНС не следва да предоставя искана информация.

В настоящият случай по делото липсват каквито и да е било доказателства за наличието на някоя от предвидените в закона хипотези за законосъобразен отказ. В хода на съдебното дирене, въпреки изричните указания в тази насока, административният орган не ангажира каквито и да било доказателства за наличие на някоя от хипотезите на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС и въз основа на какви данни е прието, че информацията касаеща жалбоподателя представлява класифицирана такава, по смисъла на ЗЗКИ. Нещо повече, същият, чрез процесуалните си представители, изрично заяви, че не разполага с други доказателства.

Отсъствието на доказателства, обосноваващи постановения отказ пречатства осъществяването на съдебен контрол върху същия. В тази връзка следва да се отбележи, че националното ни законодателство съдържа достатъчно норми, които гарантират правото на физическите лица на достъп до информация, с които се покриват стандартите по ЕКПЧ. В конкретния случай липсват данни, коя от възможните и допустими хипотези за ограничаване на това право, са приложени от административният орган.

Видно от постъпилото писмо, обособено в класифициран том, за жалбоподателя са налице данни, че „е съпричастен към.....“, но отново не се сочат нито едно от основанията по закона. Няма й никакви данни, че събраната информация представлява държавна тайна. Всъщност, както в цитираното доказателство, така и в оспорения административен акт просто се цитират текстове на закона, касаещи правомощията на ДАНС, без да се сочи минимална конкретика, която не води до опасност от разкриването източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора, жалбоподателят има право на присъждане на разноски по делото. Такива обаче, не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на на К. Х. М. А., ЕГН [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] г, чрез адв.В., срещу Решение № КА-3 от 03.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: